

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE, DIN BUCUREȘTI

REDACTIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

GUVERNUL ROMÂN OMAGIAZĂ PE I. P. S. PATRIARH MIRON PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

I. P. S. S. Patriarhul Miron, Președintele consiliului de miniștri, a împlinit vârsta de 70 ani, sărbătorind în același timp ziua numelui de botez, Sf. Ilie.

După serviciul religios oficiat în Catedrala Patriarhală, membrii guvernului s'au dus în sala de recepție din Palatul

Patriarhiei, unde au prezentat felicitări Înalțului Ierarh.

D. Gh. Ionescu-Sisești, Ministrul agriculturii și domeniilor, în numele guvernului a elogiat marea activitate pe tărâmul național și bisericesc a I. P. S. Sale și i-a urat încă mulți ani de viață.

I. P. S. Patriarh, înconjurat de membrii guvernului, în sala festivă din palatul Sf. Patriarhii.

După aceasta s'a oferit Inalt Prea Sfințitul un dar simbolic: un stilou de aur.

I. P. S. S. Patriarhul a mulțumit călduros pentru cuvintele ce i-s'au adresat, precum și pentru darul simbolic oferit.

Cu acest prilej d. Ministru prof. Ionescu Sisești a spus următoarele:

INALT PREA SFINȚITE,

Membrii guvernului vin cu cel mai devotat respect și cu cea mai caldă iubire să vă felicite pentru ziua numelui Inalt Prea Sfinției Voastre și pentru împlinirea vârstei de 70 ani.

Este pentru noi o mândrie și o onoare deosebită, să desfășurăm munca noastră în serviciul public, sub președinția unei personalități așa de puternice, a cărei activitate se împletește în ultimul sfert de veac cu istoria însăși a țării.

Țara și guvernul nu pot uita rolul I. P. S. Voastre de conducător cultural și spiritual al poporului nostru înainte de unire, sub stăpâniri vitrege.

Nu pot uita contribuția hotărâtoare pe care ați dus-o ca Mitropolit și Patriarh, pentru întărirea și înălțarea Bisericii străbune. *In*

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH MIRON CRISTEA

La discursul ținut de d. Ministru Ionescu Sisești, I. P. S. Patriarh a răspuns cu următoarea cuvântare:

Domnilor colegi,

Mulțumesc din tot sufletul mult stimatului și iubitului nostru coleg, Ministru Ionescu-Sisești, precum și tuturor membrilor înaltului nostru guvern — în numele căruia a vorbit — pentru frumoasa și măgulitoare apreciere a activității mele din trecut și pentru călduroasele felicitări, ce mi le adresați acum, când împlinesc vârsta de 70 ani.

Desigur aceasta e o cale lungă. Și — privind în trecut — îmi reamintesc momentul, cum la intrarea mea în viața publică ca slujbaș al Arhiepiscopiei și Mitropoliei ardelenene în Sibiu, m'am silit a desvolta întotdeauna și în tot locul ce mi s'a încredințat, o muncă conștiincioasă, plină de zel și de tineresc avânt, deo-

acel sanctuar este astăzi centrul Ortodoxiei, iar țara noastră este fără îndoială, astăzi, prima fără ortodoxă din lume.

Țara și guvernul nu pot uita rolul de cărmuitor pe care l-ați avut într-o anume epocă și partea esențială a I. P. S. Voastre în evenimentul istoric al restaurației, dorit de toată suflarea românească.

Dar mai ales țara și guvernul nu pot uita opera Inalt Prea Sfinției Voastre din lunile din urmă. Sacrificând liniștea la care aveți dreptul, ați adus MAJESTĂȚII SALE ajutorul Inalt Prea Sfinției Voastre de prestigiu, de experiență, de înțelepciune și de cunoașterea oamenilor, în noul așezământ al țării.

Ați înviat astfel, Inalt Prea Sfințite, cu și mai mare strălucire, tradiția marilor noștri Ierarhi, cari stăteau alături de Domnitorii țării în cărmuirea poporului și în biruirea greutăților ce li se iveau în cale.

V'ați legat astfel pe veci numele de istoria Neamului nostru și ați binemeritat de la Patrie.

Noi vă urăm să trăiți mulți ani, cu sănătate deplină și cu vigoare tinerească, pentru a duce mai departe opera de strălucire a Bisericii și de înălțare a Țării.

parte ca să-mi împlinesc datoria de bun Român și creștin și ca să mulțumesc pe superiorii mei, iar de altă parte ca să mă fac vrednic a ajunge cu timpul la suprema chemare și fintă pe calea socială, pe care o doream: adică să fiu Arhimandrit de scaun. Aceasta era — în împrejurările modeste de atunci din Ardeal — o slujbă rară și foarte respectată. Dar Dumnezeu, care conduce destinele popoarelor și ale oamenilor, a voit altcum. În cele mai grele împrejurări și după încâlците și neprevăzute complicații, am ajuns episcop la Caransebeș.

S'au pornit apoi, în ultimele decenii astfel de frământări și mișcări mondiale, care au atins și mica Românie și întreg neamul românesc, precum și pe cei din provinciile subjugate statelor străine.

Epocalele prefaceri, ce au urmat după război, m'au prins și pe mine personal în val-vârtejul lor, ca pe o unealtă de

folos în mâna providenței divine, deschizându-mi larg calea spre locuri și demnități de înaltă cinste, la care nu m'am gândit niciodată, pe care nu le-am dorit și pe care nici în vis n'aș fi îndrăsnit a le pofti.

Domnul Ministru Ionescu-Sisești a subliniat multe momente importante din viața și activitatea mea de până acum. În toate aceste demnități m'am silit a corespunde în măsura modestelor mele puteri, ce mi le-au hărăzit neuității mei părinți și bunul Dumnezeu, în cât astăzi am conștiința împăcată, că mi-am împlinit îndatoririle mele creștinești, naționale și patriotice, din care mai ales unele, în împrejurări grele, cereau nu numai tact deosebit, ci multă diplomație și mai ales prevedere. Această mulțumire sufletească, pe care o simțesc astăzi, isvorăște mai ales din convingerea, că m'am călăuzit în faptele mele de trei calități.

Întâi, oriunde am fost chemat a lucra am dezvoltat o muncă încordată și neobosită. Oricât am știut să duc în toate privințele o viață cumpătată, la muncă n'am cunoscut acest cumpăt. Adeseori toți colaboratorii mei au avut prilej să constate, că am muncit alături de ei; că adeseori eu personal am dezvoltat o mult mai încordată muncă decât subalternii mei.

Iertare pentru cel ce nu știu ce fac.

A doua, am căutat în toate slujbele ce le-am avut să introduc *cinste* și *mâini cu-*

rate și *idealism* în toate chestiunile obștești. Am fost apoi de o rară *bunătate sufletească*. Această calitate s'a considerat adeseori ca o slăbiciune, dar slăbiciunea era numai aparentă. Energie și stricteță extremă am aplicat numai în cazuri grave, că-

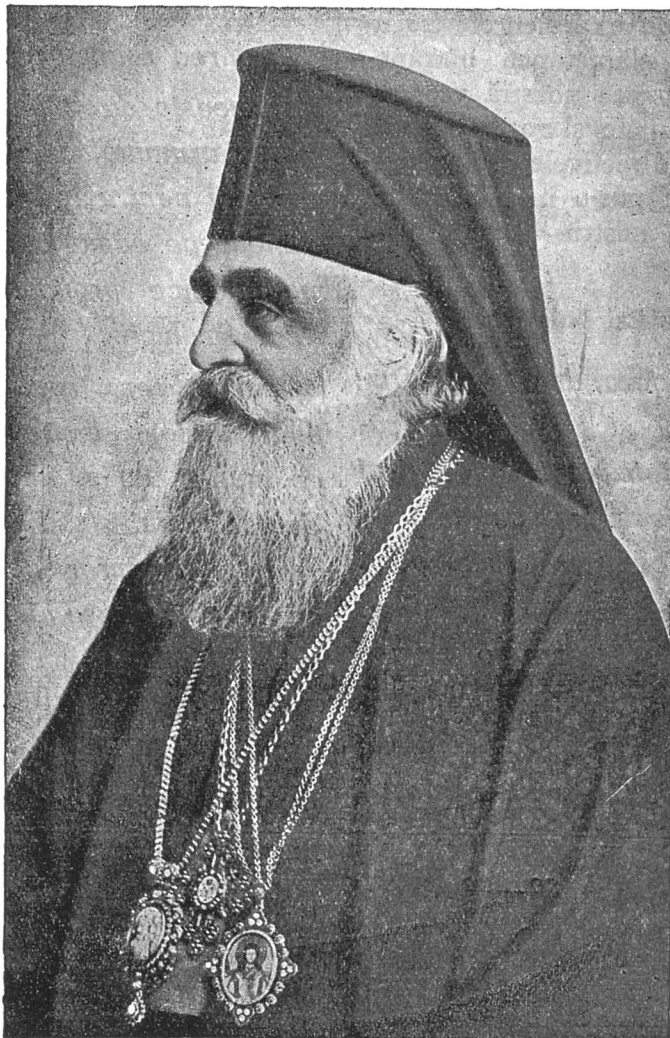
lăuzit de gândul de a îndrepta, nu de a nimici. Și aceste cazuri grave, am căutat, adeseori, să le execut cu mâna sfinicilor și colaboratorilor mei. Și astăzi în viața bisericească prefer a fi călăuzit de pilda Mântuitorului Hristos, care a cerut iertare, căci nu știu ce fac, chiar și pentru aceia cari li înfigeau sulita în coaste. Aceasta e pentru orice preot creștin, pentru orice ierarh, și mai ales pentru supremul ierarh al clasicei noastre Biserici, o poadoabă eclesiastică, iar nu o slăbiciune.

Supremul ierarh al unei mari biserici autocefale *creștine*, nici n'ar fi permis să aibă în organizația acelei biserici atribuții de grele sancțiuni, ci numai dreptul de *grațiere*, de

milă și iertarea celor condamnați. Sancțiunile grave trebuiesc date în competența altor factori.

Ajuns acum la culme și la vârsta de 70 ani, — după vorba Sfintei Scripturi, calea nu poate fi decât în coboriș, dela deal la vale, mai ales că astăzi unii trec la pensie la vârsta de 50 ani și ceva; iar pe umerii mei și după peste 45 de ani de muncă obștească și de vârstă, se pun sarcini noi și grele.

Și — dacă în calitatea mea de astăzi, coborișul pe deal la vale, nu va fi prea repede, —

I. P. S. Patriarh Miron Cristea

meritul nu va mai fi al meu, ci al domniilor voastre, mult stimaților mei colegi din guvern, dintre cari unii stați la culmea desfășurării forțelor de muncă și de pricepere în cârmuirea țării, iar alții mai tineri, sunteți în plină ascensiune.

Astfel munca tinereștilor energii a fraților voastre, călăuzită de experiențele trecutului meu, va absorbi slăbiciunea bătrânelor mele, încât cârmuirea noastră va prezenta și pe viitor rezultate și roade tot mai evidente, îndeplinind directivele și satisfăcând încrederea, ce au pus-o în noi tânărul, energicul și înțeleptul nostru Rege Carol al II-lea.

Țara este astăzi liniștită.

Constat că astăzi țara, după grele frământări, este liniștită și pașnică, înfrățirea călăuzește pe toți bunii cetățeni ai țării, ordinea și disciplina au înlocuit urajba și certele electorale vârâte până și în casele tuturor.

Pe toți i-am îndrumat spre o muncă constructivă, în folosul lor și al țării, spre o frățească conviețuire cu cetățenii neromâni, pe cari Dumnezeu i-a răsădit pe acelaș pământ al patriei comune. Am introdus și continuăm a introduce prelu-

lindenea mâini curate și cinstite în administrarea banului public. Stăruim a se întări pe toată linia elementul românesc și a se îndrepta nedreptățile din trecut. Iară bunul Dumnezeu ne răsplătește anul acesta creștineștile noastre virtuți cu îmbelșugarea roadelor pământului.

În aceste direcțiuni vom căuta, în frățească armonie, a găsi noi mijloace și noi căi pentru îndreptarea neamului românesc pe calea celei mai frumoase și mai rodnice propășiri, spre ținta unui viitor strălucit.

De încheiere, rog pe Dumnezeu să vă țină sănătoși și să vă păstreze iubirea de muncă, ca să împlinim voia Majestății Sale Regelui și să fim spre mulțumirea Țării și a tuturor celor ce — desbrăcați de orice interese lăuntrice — doresc progresul Țării,

Eu vă binecuvintez pe toți și doresc ca binecuvântarea mea să vă călăuzească și atunci, când nu voi mai fi în mijlocul și în fruntea domniilor voastre,

OFICIALITATEA BISERICESCĂ ENGLEZĂ OMAGIAZĂ PE I. P. S. PATRIARH

THE OLD PALACE LINCOLN, 23 Iulie 1938

*Prea Sfinția Voastră
și
Iubite Frate,*

Am aflat chiar acum că se apropie ziua Voastră de naștere și sper că nu o fi și trecut, dar fie că și scrisoarea mea va ajunge la timp ori nu, știu că o veți privi ca aducătoarea celor mai efectuate și respectoase urări, atât din partea mea cât și a soției mele. Ea nu uită niciodată vizita Voastră aici, iar eu, bine înțeles, Vă am mereu în minte, nu numai pentru admirabila Voastră bunătate față de mine, când am stat împreună acum trei ani și pentru plăcerea de a Vă fi văzut aici, atât în Catedrala noastră, cât și la noi acasă, dar fiindcă urmăresc, pe cât posibil, ce se petrece în România, privitor la Biserică și la Stat și întotdeauna mă gândesc la rolul Vostru acolo.

Nădăjduesc că ziua Voastră să Vă găsească în deplină sănătate și că vă va aduce, în anul care vine, tot felul de mulțumiri, atât personale cât și în activitatea înaltei Voastre slujbe. Atunci când veți fi sărbătorit acolo în România, sper că veți simți că aveți prieteni și în Anglia, care Vă aduc de departe rugăciunile și felicitările lor și care ar dori să fie prezenți pentru a Vă exprima sentimentele lor de caldă prietenie.

Nu vă pot spune cu câtă simpatie am urmărit cele petrecute de când am avut fericirea să Vă vedem. Mi-a părut foarte rău când am văzut că lumea de aici din

Anglia, care e plină de bune intenții dar care nu este la curent cu faptele, a criticat cele întâmplate în România cum de pildă în chestiunea evreilor și baptiștilor. Am încercat, pe cât am putut, să le arăt și cealaltă latură a chestiunii și cred că uneori am isbutit să-i conving. Nu puteam suporta să Vă știu plictisit de vorbele lor. Totuși mi se pare că aierul s'a limpezit decând ați fost numit Prim-Ministru. De multe ori mă gândesc la dubla Voastră activitate și mă întreb cum ați putut suporta încordarea ce comportă.

Eu le spun întotdeauna aici că n'ar trebui să judece cineva afacerile interne ale altor țări, până nu cunoaștem bine de tot acea țară. Eu cunosc România mult mai bine decât mulți din prietenii mei englezi, și cu siguranță mult mai bine decât cei ce scriu la gazetă, dar încerc să mă port cu alții după părerea mea proprie și mă mărginesc, când mă gândesc la politica României și la greutățile ei interne, să le judec prin prisma caldelor mele sentimente personale pentru Sfinția Voastră.

Primiți Vă rog, asigurarea nu numai a profunde și respectoasei mele afecțiuni pentru Sfinția Voastră, ci și sentimentele mele pentru Biserica română și pentru activitatea Voastră. Și alături de afecțiunea ce Vă port, stau, bineînțeles și rugăciunile mele pentru Sfinția Voastră, Biserica Voastră și toți ai Voștri.

Rămân cu cel mai profund respect al Vostru frate întru Hristos

(ss) NUGENT LINCOLN

PATRIARHUL DR. MIRON CRISTEA

În ziua de sf. Ilie ne-am rugat pentru sănătatea și viața I. P. S. Sale Părintelui Patriarh Miron Cristea, care în acea zi a împlinit 70 de ani de viață.

Se cuvine să ne oprim o clipă asupra acestui moment însemnat al etății bărbatului chemat să ia în mână lui norocoasă destinele poporului românesc și ale Bisericii lui. Să-i arătăm cinstea și recunoștința noastră, pentru acea peste o jumătate de veac de viață închinată neamului său.

Viața pilduitoare în muncă și virtuți a I. P. S. nostru Patriarh este plină de învățăminte. Ascensiunea sa uimitoare este o dovadă, cum știe să răsplătească neamul aceasta vrednicia fiilor săi. Această înălțare n'a fost niciodată o avansare în ranguri și onoruri, ci întotdeauna o chemare la locurile de cea mai grea datorie și răspundere.

Căci toate momentele mai însemnate ale vieții Patriarhului nostru, coincid cu câte o etapă mai grea din istoria recentă a Țării Românești. La răscrucile vieții noastre de stat, în zile de grea cumpănă, de câte ori țara a avut nevoie de o minte luminată și de un caracter integru, totdeauna gândul nu numai al Preaînaltului factor constituțional, dar și al opiniei publice s'a îndreptat asupra personalității puritane a Patriarhului Miron Cristea.

Viața Patriarhului nostru este povestea frumoasă a unui copil de țăran, care pleacă dintr'o colibă țărănească și ajunge principe al Bisericii, cărmuitor de țară și Întâiul sfetnic al Tronului.

O țărancă din Toplița-Română, femeie cu inimă evlavioasă și cu suflet de elită l-a născut și i-a format sufletul, pe care școala și o viață petrecută pe căile Domnului i-au clădit personalitatea covârșitoare.

Liceul l-a făcut la Năsăud, unde a crescut sub ocrotirea și educația profesorului Grigore Ple-

tosu, care i-a sădit în suflet fanatismul național și ortodox.

În Sibiu, la școala teologică a lui Șaguna, se pregătește pentru preoție. Apoi, cu o bursă specială, pleacă la Budapesta, unde învață carte românească la marele român Alexandru Roman. Era pe vremea procesului Memorandului. Studenții români din capitala Ungariei, grupați în societatea Petru Maior, sub președinția lui Ilie Cristea trăesc zile de înaltă tensiune națională. Inteligent și clar văzător, Ilie Cristea aruncă în sufletul tinerimii române o nouă lozincă de îndrumare politică: „Ardealul românesc n'are ce aștepta dela împăratul din Viena. Soarele României răsare la București”.

În anul 1894 conduce o delegație de studenți la congresul studenților din Constanța, care atrage asupra sa ochii Europei. Aci rostește un discurs inspirat, care sfârșește așa: „...ne întoarcem acasă cu hotărârea fermă de a nu ne odihni, până când nu vom așeza și în Ardeal într'un singur stindard colorile noastre românești”. Cu aceasta numele lui Ilie Cristea s'a fixat pentru totdeauna în sufletul neamului românesc.

Intors din Budapesta la Sibiu, Mitropolitul Miron Romanul îl hirotonește preot celibatar. În gremiul arhiepiscopiei ocupă mai multe demnități. Dar temperamentul său neodihnit nu poate fi exhaiat de o muncă birocratică. La conducerea despărțământului „Astrei” din județul Sibiu, cutreere satele și sub vâlul propagandei culturale, aprinde focul național în inimile Românilor mărgineni. Apoi se așează la conducerea faimoasei reuniuni de cântări din Sibiu de sub dirigenția marelui muzicant G. Dima. Noul Președinte ne duce la București, unde dăm un mare concert la Ateneu. E de față tot ce are Bucureștii mai select, în frunte cu Regina Elisabeta.

Doina Ardealului emoționează până la lacrimi pe Regina poetă Carmen Sylva. În sală e un moment pentru frații liberi: Ardealul trăește și vrea să trăiască liber.

Ilie Cristea e ales Episcop la Caransebeș, în locul lui Nicolae Popea. Imbracă cinul monahal și din dragoste și admirație pentru Mitropolitul său, primește în călugărie numele de Miron. Vin anii sumbri ai războiului mondial Episcopul Caransebeșului ține legătura cu cercurile diriguitoare din Regat și speranța în sufletele obidite ale Românilor ardeleni. Sosește anul 1918 cu dezastrul puterilor centrale și revoluția. Românii se adună la Alba-Iulia și hotărăsc alipirea Ardealului la patria mamă. Episcopul Miron Cristea e în delegația care duce Regelui Ferdinand hotărîrea de unire.

Mitropolia Ungro-Vlahiei e vacantă. La această înaltă demnitate cercurile diriguitoare ale țării și Bisericii invită pe episcopul Miron Cristea.

În curând se ridică Biserica românească la rangul de Patriarhie și Mitropolitul primat Miron Cristea este proclamat, în anul 1925, întâiul Patriarh al României. A scrii despre munca ce a desfășurat în noua sa demnitate, despre instituțiile ce a înființat și despre ordinea ce a întronat în Biserică, e prea neîncăpător cadrul unui articol de gazetă.

În anul 1926, Regele Ferdinand a designat în

Consiliul de regență pe Patriarhul Miron Cristea, alături de Prințul Nicolae și Gheorghe Buzdugan. În această calitate domnește Patriarhul Miron Cristea până la 8 Iunie 1930, când se sue pe tron Majestatea Sa Regele Carol II.

Printre faptele mari ale Patriarhului Miron Cristea trebuie să amintim legăturile de frăție încheiate cu Biserica anglicană. Nu vom uita de Inalta Sa vizită la Londra și de impresia fascinantă ce a făcut asupra londonezilor chipul de sihastru iluminat al Inaltului Chiriarh, într'o procesiune religioasă pe străzile marelui oraș. Nu vom uita nici de vizita fastuoasă ce a făcut la Varșovia. În amândouă ocaziile Sanctitatea Sa, prin înțeleptele Sale cuvântări, s'a făcut ambasadorul Țării și al Bisericii sale.

În fine în noua și fericita orânduire a trebilor statului, M. S. Regele l-a găsit pe I. P. S. Sa ca cel mai indicat, de a-l chema ca prim sftnic al său și a-l pune să prezideze destinele neamului românesc.

Iată în câteva cuvinte fugare, omul ales pentru care clerul și poporul românesc roagă pe Dumnezeu să-i dăruiască încă mulți ani cu sănătate în munca pentru biserică și neam.

Preot, VASILE POPOVICI
Parohul Bisericii Catedrale
din Oradea

OAMENI DE NĂDEJDE.

I. P. S. S. D. D. DR. ILIE CRISTEA. PRIMUL PATRIARH AL ROMÂNIEI.

Puternica și luminoasă sa personalitate, cât și nesfârșitele sale osteneți în slujba acestui popor, timp de aproape cincizeci de ani, nu pot fi desigur zugrăvite cum se cuvine în granițele rândurilor de față, rostul acestor rânduri fiind numai să însemnăm în trăsături mari această uriașă viață închinată pe dea'ntreregul nației.

Născut la 18 Iulie 1868 în comuna Toplița română, pe Mureș în Ardeal, fiu al lui Gheorghe Cristea și al Domniței, născută Coman, Patriarhul Miron purcede din lumea necăjitelor noastre sate ardeleni, aducând cu sine o puternică dragoste de neam și de tot ce-i românesc. Dealtfel printre strămoșii săi, el numără pe martirii Constantin Românul și Ioan Cristea, uciși de urgia ungurească. Botezat cu numele de Ilie, a avut drept naș pe Ioan Herța, din Săliștea Sibiului, cioban chiabur, cu multe turme de oi, cu care venea la pășunat până în munții Hanganului din Moldova și plaiurile Dobrogei, unde și-a dat și obștescul sfârșit, fiind îngropat în Medgidia. Sub imboldul nașului său: „să înveți carte, Ilie, și să te faci popă“, copilul Ilie fu dat la școala confesională din comuna sa natală, unde dovedi o inteligență și dragoste de carte. Maică-sa, Domnița, ar fi vrut să se facă „domn“, adică avocat, medic sau inginer.

Dela școala din comuna sa natală, Ilie trecu apoi la școala săsească din Bistrița și apoi la liceul român din Năsăud, purtând cu mândrie, aspra haină de șiac, țesută de mâinile duioselor sale mame, a cărei dragoste fără pereche îl însoțea pretudindeni. La 1887 intră în seminarul teologic al Mitropoliei Sibiului, unde se distinge deasemenea foarte repede, devenind în scurt timp președintele societății de lectură „Andrei Șaguna“. După obținerea licenței în teologie, tânărul Ilie Cristea este numit învățător la școala românească din Orăștie. În toamna anului 1891, Ilie Cristea se înscrie ca student al Facultății de

litere și filosofie din Budapesta, unde fusese trimis de Mitropolitul Miron Romanul al Sibiului. Ca student, Ilie Cristea începe să desfășoare o vie activitate culturală, publicând numeroase articole în ziarele românești, de peste munți, apărându-și cu înverșunare nația contra asuprii maghiare. Inclinațiile sale literare dintr'un început se transformă treptat treptat, în acțiuni politice și studentul Ilie Cristea se găsește alături de toți marii luptători ai neamului. Copilul țărănilor mândri și muncitori din Toplița română nu putea uita nicio clipă viața obișnuită a poporului năpăstuit și necăjit, din mijlocul căruia se ridicase și simțea în el alese chemări launtrice, spre a lupta pentru desrobirea neamului său. În 1894 la congresul studențesc din Constanța, Ilie Cristea, care venise în fruntea a 71 studenți români, sfârșește salutul, adus fraților liberi, cu profetica nădejde a împlinirii idealului național, într'un viitor nu prea îndepărtat, ceea ce prilejui protestul violent al guvernului din Budapesta, iar Ilie Cristea fu nevoit să se refugieze în Moldova. Din această clipă, Ilie Cristea este înscris printre elementele periculoase ideii de stat maghiar. Plin de un naționalism viguros și neînduplecat, Ilie Cristea își susține, în Mai 1895, teza sa de doctor în filologia modernă, având drept subiect „Viața și scrierile lui Eminescu“, vrând să dovedească o dată mai mult, ideile sale naționaliste.

La 1 Iulie 1895 tânărul dr. Ilie Cristea intră în slujba Bisericii, fiind numit secretar al Consistoriului Arhiepiscopiei de către Mitropolitul Miron al Sibiului. Datorită meritelor sale excepționale, dr. Ilie Cristea urcă, repede, treptele ierarhiei bisericești, iar în Iunie 1902 este tuns călugăr și primind numele de Miron. În slujba Mitropoliei Sibiului fiind, arhidiaconul Miron Cristea desfășoară o activitate gigantică pentru propășirea românismului pe toate tărâmurile. Conducător de societăți culturale și de cântări, publi-

cist, îndrumător economic, și sprijinitor în orice prilejuri al fraților săi. Arhidiaconul Miron Cristea nu cruță nicio osteneală pentru ca poporul român să fie cât mai pregătit pentru ceasul suprem al desrobirii, în care nicio clipă n'a încetat să creadă.

Minte cuprinzătoare, arhidiaconul Miron Cristea organizează în 1905 o expoziție etnografică românească la Sibiu, sub auspiciile soc. „Astra“, pe care o vizitară Ion, Vintilă și Dinu Brătianu, N. Iorga, N. Filipescu etc., izbândind astfel să creeze prilejul de cunoaștere și înfrățire cu regatul românesc.

În acelaș scop el organizează conlucrând cu dr. Istrati, pavilionul românilor din Ungaria, la expoziția națională din 1906. Venit la București în 1906 în fruntea „Reuniunii române de muzică“ din Sibiu, prilejului numeroase manifestări de înfrățire românească, mai ales cu ocazia reprezentării la Teatrul Național a operii „Moș Ciocârlan“ a lui Tudor cavaler de Flondor.

Ionel Brătianu îl invită la Florica, cu care ocaziune, rostind o rugăciune fierbinte celui atotputernic „să dea sănătate lui I. Brătianu spre a se putea complecta și desăvârși unitatea națională“, la care acesta, cu ochii înlăcrimați de emoție, îi răspunde: „Și d-ta să fii, atunci, capul Bisericii din România, pe care o visezi“. Aceste cuvinte profetice ale arhidiaconului Miron întăresc neclintita sa dorință în puterea de izbândire a neamului, care este caracteristică oamenilor înzestrați de Dumnezeu.

Ales episcop al Caransebeșului în 1909, cu toate neeltirile presei maghiare și datorită energiei neînfricate a Bănățenilor, dr. Miron Cristea este confirmat de Împărat, în noua sa funcțiune și hirotonit episcop de către Mitropolitul I. Mețianu, în mândra și noua catedrală a Mitropoliei Sibiului, la a cărei construcție noul episcop lucrase cu o deosebită osârdie. Ca episcop, alături de forțele tinere din viața politică a timpului: I. Maniu, dr. Al. Vaida Voevod, Aurel Vlad, V. Goldiș, O. Goga, dr. Miron Cristea începe marea operă de întărire a sentimentului național peste munți.

Activitatea pastorală a P. S. Sale Episcopului Miron este cea mai frumoasă pildă de muncă necurmată în slujba intereselor superioare ale Neamului și de solidaritate națională.

În timpul războiului, cu toate presiunile și uneltirile maghiare, P. S. Dr. Miron Cristea nu scapă nicio ocazie spre a înfățișa asupritorilor

grelele jertfe impuse poporului român și dreptul său la o viață națională și liberă.

În urma unei pastorale din 1917 prin care episcopul Caransebeșului cerea, în mod categoric, dreptul pentru poporul român de a-și desvolta liber și neimpiedecat naționalitatea sa, acesta este chemat spre a fi înfățișat împăratului Carol VII la Viena, pentru a răspunde la îndrăsneala sa.

După prăbușirea monarhiei habsburgice, Episcopul Miron conlucrează temenic cu ceilalți conducători la înscăunarea comitetelor naționale, care aveau să pregătească actul unirii. La marea adunare națională dela Alba-Iulia, din 1 Decembrie 1918, P. S. Sa Episcopul Miron este printre cei dintâi însuflețitori ai sutelor de mii de Români, veniți din toate unghiurile pământului desrobit pentru a hotărî unirea pe vecie cu patria mamă. Împreună cu Episcopul dr. Iuliu Hossu, dr. Al. Vaida-Voevod și Vasile Goldiș, Episcopul dr. Miron Cristea este însărcinat să predea Actul Unirii Regelui Ferdinand la București.

La banchetul dat la Palatul Regal, cu acest prilej, Regele Ferdinand, cunoscând meritele excepționale ale Episcopului Miron Cristea și-a exprimat intenția Sa de a-l aduce ca Mitropolit primat al României întregite, care alese pe dr. Miron Cristea în cea mai înaltă treaptă bisericască a țării, cu 435 voturi din 447 voturi exprimate.

Venit în fruntea bisericii strămoșești, dr. Miron Cristea își închină toate puterile sale pentru înălțarea acestui așezământ. Pornind dela ideia că în această epocă de afirmare și închegare a românismului întregit trebuie neapărat să se asigure Bisericii naționale situația de întâietate și importanța care decurgeau din rolul său istoric, I. P. S. Sa dr. Miron Cristea cu toate numeroasele greutăți întâmpinate, reuși să ridice biserica strămoșească la rândul de Patriarhie și de a fi recunoscută ca Biserică dominantă, spre a-i da astfel puterea și autoritatea necesară. Sub viguroasa și înțeleapta conducere a I. P. S. Sale Patriarhul Miron, biserica română devine un centru al ortodoxiei din întregul răsărit care să fie un sprijin și îndreptat pentru celelalte neamuri ortodoxe.

Reprezentanții tuturor bisericilor răsăritene veniră să salute în scaunul său pe prea veneratul nostru Patriarh, iar ca o supremă încoronare și un înalt omagiu adus ostanelilor I. P. S. Sale și Țării, însăși străvechea Biserică a Angliei veni să se adape la izvorul credinței

adevărate și să-și verifice dogmele sale la lumina învățăturilor bisericii noastre. Înălțând prestigiul bisericii și al neamului peste hotarele țării, I. P. S. Sa Patriarhul a bine meritat odată mai mult pentru patrie.

Chemat după moartea Regelui Ferdinand în Regență, I. P. S. Sa Patriarhul Miron și-a închinat și de această dată toate energiile sale neamului.

Iar, acum, de curând, răspunzând la chemarea M. S. Regelui Carol, pentru a-l ajuta la consolidarea țării, I. P. S. Patriarh Miron și-a pus din nou toate puterile sale în slujba Neamului,

Privind viața aceasta întreagă, de necurmată și aprigă luptă, în toate împrejurările și pe toate tărâmurile: cultural, bisericesc, economic și politic, a vlăstarului de țărani din Toplița română, pentru înălțarea și întărirea neamului său, avem,

în fața noastră, icoana celei mai strălucitoare vieți, pe care un muritor și-o poate dori. Această viață măreață, de aproape cincizeci de ani în slujba nației, ne îndatorează să ne închinăm cu desăvârșită venerație și adâncă recunoștință în fața celui mai mare Vlădică, pe care l-am avut vreodată.

I. P. S. Sa Patriarhul Miron va rămâne una dintre cele mai luminoase figuri ale epopeii de întregire și întărire a României întregite, pildă vie, și strălucitoare pentru generațiile de azi și viitoare.

În semn de nețărmurit omagiu, pentru acest titan al neamului, încheem aceste rânduri cu urarea ce I-se cuvine: „Să trăești într-u mulți ani, Stăpâne“.

DIM. RĂDULESCU
Avocat

VIZITA I. P. S. PATRIARH DR. MIRON CRISTEA LA SIGHIȘOARA Serviciul religios dela Catedrală. - Vizitarea prefecturii și a primăriei

Orașul nostru liniștit a primit vizita I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea, primul sftenic al Tronului, care sosind noaptea a rămas în vagonul ministerial până dimineața la orele 9, primind în audiență pe d. colonel Chiriță Grecescu și pe d. Alex. Grefiens, consilier de Curte de Apel, delegat primar al orașului.

Insoțit de cei doi înalți funcționari și cu suita Sa I. P. Sf. Patriarh a mers la Catedrala orașului unde un public numeros aștepta. S'a făcut o frumoasă primire I. P. Sf. Sale, fiind întâmpinat de părintele protopop Stoica, dimpreună cu părintele Stoicovici și părintele Onoriu Sasu, după care făcându-și intrarea în Catedrală, s'a săvârșit serviciul divin.

După slujbă, părintele Em. Stoica în cuvinte vibrante urează bun venit Inaltului Oaspete spunând:

Ni se umple inima de bucurie că în acest sfânt și nou locaș de închinare, cel dintâi oaspete Arhieru, este însăși patriarhul Țării. Ne bucurăm că se află între noi și salutăm pe stăpânul sufletesc al ortodoxiei, care este și cel dintâiu sftenic al tronului. De asemenea, salutăm în persoana Sa pe dascălul de acum 28 de ani, care mai apoi ca asesor consistorial, a veghiat asupra credincioșilor.

„Acum când vrednicia sa după atâția ani l-a făcut părintele sufletesc al Românilor și prim-ministru al Țării, noi îi spunem: „iată rodul credinței și dragostei creștine!“

Cuvântarea I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea

Inalt Prea Sf. Sa vorbind, arată că trecerea Sa prin orașul Sighișoara și rămânerea celor câteva ore nu o face în calitate de Patriarh, — „ci în

calitate de prim ministru am venit să mă interesez de bunul mers al gospodăriei și al administrației prefecturii și primăriei.

Am venit să văd dacă poruncile noastre se împlinesc și să atrag atențiunea să se scormonească toate neregulile de până acum, pentru ca cei vinovați să cunoască rigorile legii și să le simtă.

Indatorirea ce apasă pe cei 70 de ani ai mei ca și cei 40 de ani de activitate publică, am luat-o pentru ca să se introducă cinste în administrația publică, pentruca apoi să se poată spune după mine: a fost în fruntea țării un popă cinstit și drept.

Trecând prin sfânta biserică și închinându-mă după obiceiul strămoșesc și creștinesc, am curajul de a spune că mândria ortodoxă este salvată.

Această catedrală este vrednică de capitala unui județ. Profit de această ocazie, pentru a aduce mulțumiri prefecturii și primăriei, precum și tuturor acelor cari au dat ajutor pentru ridicarea ei.

Voi însă, și toți românii, aveți obligația de a întări biserica vie. Avem o țară bogată, cu bunuri naturale cum alta nu-i pe acest pământ și de aceia vă fac un îndemn prin cuvintele evangheliei: „creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul“.

Acest îndemn vi-l las cu limba bătrânețelor mele și vă dau binecuvântarea mea.

Vizitarea Primăriei

Terminându-se slujba religioasă I. P. S. Patriarh și prim ministru, a mers în cetate vizitând primăria, unde s'a interesat de soarta funcționarilor minoritari și de soarta materială a funcționarilor primăriei.

Expunerea D-lui Al. Grefiens

D. Al. Grefiens, primarul delegat, a făcut un raport asupra stării materiale a primăriei oraşului.

D-sa arată că sub partidele politice, pădurile au fost vândute, așa că azi oraşul nu are lemne de construcție. Oraşul are azi o datorie de peste 20.000.000 lei, care după realizările bugetare nu se vor plăti nici în 40 de ani, toate imobilele fiind ipotecate și veniturile oraşului fiind sechestrate.

„Am adus la primărie, — a spus d. Grefiens — muncă, cinste și dreptate. Azi e disciplină, ordine și cinste“, — a încheiat d-sa.

Răspunsul I. P. S. S. Patriarh

Înalt Prea Sf. Patriarh a spus: „Vă aduc la cunoștință că din informațiunile ce dețin, s'a făcut sub actualul regim reale îmbunătățiri pentru cari primiți, domnule primar, mulțumirile mele și ale întregului guvern.

Desigur că până la înlăturarea spiritului ce

domina în viața publică de până eri, mai avem, dar toate greutățile vor fi învinse.

Trebuie ca între locuitorii țării să stăpânească duhul păcii și al înțelegerii depline. Minoritarii, mai ales sub raportul bisericesc, sunt cu mult avantați și dă exemple în această privință cu date concrete.

„Dv., domnule primar, pentru munca ce ați depus meritați toată lauda“.

La Prefectura Județului

Dela primărie I. P. S. Sa a mers la prefectură și în sala festivă a avut loc inspecția.

D. colonel *Chiriță Grecescu*, prefectul județului, într'un documentat raport, a arătat realizările efectuate în județ în scurtul timp.

I. P. S. Sa aduce călduroase mulțumiri administrației pentru spiritul de înțelegere, ordinea, conștiinciozitatea și disciplina ce se pune în munca de fiecare moment pentru binele obștesc

IMPĂRȚIREA AVERILOR BISERICEȘTI DIN BASARABIA

M. S. Regele a semnat următorul decret-lege:

Art. 1. — Persoana juridică de drept privat denumită „Uniunea clericilor ortodocși din Basarabia“, cu sediul în orașul Chișinău, înscrisă în registrul persoanelor juridice al Tribunalului Lăpușna sub Nr. 31 din 4 August 1925, — este și rămâne dizolvată pe data promulgării acestei legi.

Averile mobile și imobile ca și fondurile de comerț pe care Uniunea clericilor ortodocși basarabeni le deține din patrimoniul „Eforiei averilor eparhiale basarabene“, precum și ori ce alte averi s'ar mai găsi în stăpânirea numitei Uniuni, revin de drept și în plină proprietate celor trei eparhii basarabene: arhiepiscopia Chișinăului, arhiepiscopia Hotinului și arhiepiscopia Cetății-Albe-Ismail.

Dizolvarea Uniunii s'a decretat pe baza constatării că scopurile ei statutare se pot realiza legal de către organele părților constitutive ale bisericii ortodoxe române potrivit legii organice din 6 Mai 1925.

Art. 2. — Aceste averi împreună cu cele pe care fosta Arhiepiscopie a Chișinăului și Hotinului le posedă sub orice formă la 10 Martie 1923, specificate în ședința civilă Nr. 435 din 15 Iunie 1935, a tribunalului Lăpușna, secția II-a, se vor împărți între actualele eparhii basarabene după următoarea proporție: Arhiepiscopia Chișinăului 40% iar arhiepiscopia Hotinului și Cetății-Albe-Ismail câte 30% din întreaga avere.

Art. 3. — Determinarea în fapt a drepturilor

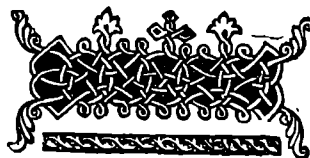
fiecărui eparhii, potrivit cotelor arătate în art. 2 al acestei legi, se va face de către Consiliul Central Bisericesc (delegația permanentă) cu aprobarea Patriarhului, având ca principiu de bază atribuirea în natură pentru fiecare eparhie, a bunurilor imobiliare în măsura în care acest lucru va fi posibil.

Eventualele diferențe de valoare rezultate din împărțirea în natură a acestor bunuri, se vor acoperi printr'o contravaloare în bani, plătită în trei rate anuale fără dobândă.

Hotărârea de împărțire a Consiliului central bisericesc este definitivă și irevocabilă, nepunându-se ataca pe nici o cale judecătorească sau administrativă.

Ea constituie titlul de proprietate autentic pentru fiecare eparhie care va putea cere și obține transcrierea ei în registrele respective ale tribunalului unde este situat imobilul.

Averea mobilă se va împărți potrivit aceluiași norme. Cota parte din această avere poate fi reținută în contul ratelor ce eventual o eparhie ar datora altei eparhii, ca rezultat al împărțirii averii imobiliare.

TELEGRAME PRIMITE CU PRILEJUL ANIVERSĂRII I. P. S. S. PATRIARHUL MIRON

Suveranul a trimis următoarea telegramă I. P. S. S. Patriarh:

București, Palatul Regal.

I. P. S. S. PATRIARHUL ROMÂNIEI

Cu prilejul împlinirii vârstei de 70 de ani, din toată inima vă trimit cele mai calde urări de bine.

CAROL

I. P. S. S. Patriarhul a răspuns următoarele:
MAJESTAȚII SALE REGELUI CAROL
AL II-LEA

București

Cu adâncă loialitate mulțumesc Majestații Tale pentru Augusta atenție și urările de bine la atingerea vârstei de 70 ani.

Dumnezeu hărăzească și Majestații Tale viață lungă și să-Ți vezi iubita Țară la înălțimea unde o dorește inima-Ți regală.

MIRON, Patriarh

I. P. S. S. PATRIARHUL MIRON

București

Vălenii de Munte.

Urez încă mulți ani aceluia, care cu blândețe de preot, dar cu hotărâre de patriot viteaz — înfruntând orice riscuri — apără din scaunul prezidențial ca și din acela al Patriarhiei românești liniștea țării și binele neamului.

IORGA

MARELUI DASCĂL, AL NEAMULUI N. IORGA

București

Adânc mișcat de măgulitoarele aprecieri ale muncii mele obștești, dă-mi voie să constat, că de atâtea ori m'am inspirat — chiar și pe când trăiam sub stăpânire străină — din scrisul avântat și din patriotismul românesc al dumatiale.

Recunoscătoare mulțumiri, rugând pe Dumnezeu să-ți deie sănătate ca să poți fi încă mulți ani pildă rară de educator al unui neam întreg.

Cu patriarhicești binecuvântări.

MIRON, Patriarh

Scrisoare de felicitare a d-lui G. G. Mironescu către I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea

Iubite Inalt Prea Sfinte,

Ajungând anul Psalmistului poți privi înapoi cu adâncă mulțumire sufletească.

Slujind cu osârdie Biserica Națională, ai ridicat-o la o înălțime necunoscută până astăzi.

Muncind cu credință în ogorul neamului, ai contribuit în largă măsură la îndeplinirea idealului național, urmărit de atâtea veacuri.

Având bucuria a vedea înfăptuită Unirea, ai pus puternic umărul la consolidarea ei.

Chemat la conducerea neamului întregit într-o epocă de grele preocupări, ai adus Țării și Majestații Sale Regelui sprijinul neprețuit al unei energii senine, unită cu înțelepciune și blândețe, asigurând țării și buna ei îndrumare.

Urez din adâncul inimei să-ți dăruiești Dumnezeu încă mulți ani, în deplină sănătate, spre a putea continua această activitate, care va avea un loc de seamă în Istoria Neamului Nostru.

Cu fiiască iubire

(ss) G. G. Mironescu

TELEGRAMA D-lui AL. LEPĂDATU

La a șaptezecoa aniversare a Inalt Prea Sfinției Voastre, rog bine voți a primi cele mai calde felicitări și devotate urări de sănătate, pentru binele și propășirea neamului ale cărui destine, providența v'a sortit să le conduceți, cu inimă înaltă și minte luminată, atât ca Patriarh al Bisericii străbune, cât și ca Președinte de Consiliu al României întregite. Intru mulți și fericiți ani, stăpâne!

(ss) ALEX. LEPĂDATU
Președintele Senatului

Telegrama trimisă de Președintele Consiliului de Miniștri al guvernului cehoslovac, d. Milan Hodza

Excelenței Sale

Președ. consiliului de miniștri
Patriarhul Miron Cristea

București

Țin să prezint Excelenței Voastre, cu prilejul celei de a 70-a aniversări, urările mele cele mai călduroase, dorindu-i din toată inima viață lungă, sănătate și fericire.

Membrii consiliului de miniștri cehoslovac se asociază la urările mele și adresează Excelenței Voastre călduroasele lor felicitări.

MILAN HODZA

Exelenței Sale
Domnului Milan Hodza
Președintele Consiliului de miniștri
Praga

Foarte sensibil la amabila gândire a Excelenței Voastre, o rog să primească și să împărtășească membrilor consiliului de miniștri mulțumirile mele cele mai vii pentru urările și felicitările pe care Excelența Voastră a binevoit să mi le adreseze.

MIRON CRISTEA

TELEGRAMA TRIMISĂ DE COMUNITATEA
GERMANA DIN ROMÂNIA

Prea Inalt Domn,

In numele comunității germane din România, aduc omagiile mele păstorului superior al bisericii ortodoxe române, conducătorului guvernului, marelui fiu al Transilvaniei, având încredere că el, în conștiința vitală a suferințelor poporului său propriu în trecut, nu va uita niciodată — cu ocazia aniversării nașterii — respectul drepturilor vitale ale poporului german-român. Il rugăm deci să primească cele mai sincere urări de fericire, să-I dăruiască Atotputernicu încă mulți ani viguroși, spre îndeplinirea marelui program al împăciuirii cetățenilor, cu îndeplinirea căruia sunteți însărcinat de Majestatea Sa Regele, sub conducerea d-voastră înțeleaptă.

Fritz Fabricius

TELEGRAMA PRIMITĂ DELA ROMÂNII
DIN MACEDONIA

I. P. S. S. Patriarhul României, Președintele
Consiliului de miniștri

Inalt Prea Sfințite,

Entusiasmați fiind de meritoasa însărcinare care ați primit din partea Majestății Sale, Prea Înțeleptul Rege al României Carol al II-lea, de a conduce țara după nevoile neamului nostru, noi, în numele aromânilor din Macedonia, ținem a vă transmite pe această cale, cele mai calde salutări și sincere felicitări, urându-vă o deplină reușită în toate acțiunile ce întreprindeți pentru înălțarea neamului nostru, atât din interiorul hotarelor țării, cât și celui împrăștiat în diferite state a Peninsulei Balcanice.

Președinte, *George N. Nulica*
Secretar General, *Dumitru G. Cenia*

TELEGRAMA COMITETULUI FUNDAȚIEI
MAGLAVIT

Maglavit. Iulie. 1938.

Comitetul Fundației Maglavit vă exprimă cele mai respectoase omagii și cea mai profundă și caldă recunoștință cu prilejul începerii lucrărilor bisericii și roagă pe Atotputernicul Dumnezeu să vă dăruiască viață lungă pentru binele bisericii și fericirea Neamului.

PETRACHE LUPU, Pr. DRON,
GH. ILIONIU

TELEGRAMA TRIMISĂ DE SOC. ASTRA
FILIALA TIMIȘOARA

Astra Bănățeană întrunită în adunarea generală la Oravița, Vă exprimă omagii și mulțumiri pentru toate strădaniile culturale ale Sanctității Voastre și Vă roagă ca și în viitor să ocrotiți binevoitor acest așezământ pentru prestigiul și strălucirea căruia ați binemeritat de la neamul românesc.

Președintele Astei Bănățene
Timișoara
TRAIAN TOPLICEANU

TELEGRAMA PRIMITĂ DELA ASOCIAȚIA
TRAIAN DODA

Asociația grănicerească „Traian Doda” cu prilejul adunării generale, roagă pe Inalt Prea Sfinția Voastră să binevoiască a primi omagiile membrilor săi, cari toți s’au împărtășit pe vremuri aci în Caransebeș de binecuvântărea arhipăstărească a Inalt Prea Sfinției Voastre. În noua orânduire a treburilor Țării noastre, membrii asociației prin reinvierea virtuților străbunilor noștri grăniceri înțeleg să asigure Inaltul Guvern de întregime devotamentul lor.

Dr. NICOLAE TABLE
Președintele adunării generale,
secretar general al municipiului
Timișoara

PREA FERICITULUI DOMN DR. MIRON
CRISTEA PATRIARH AL ROMÂNIEI
PREȘEDINTE AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Hala de comerț din Oradea, prăznuind cincizeci de ani de existență ai școlii comerciale susținută de ea, vă roagă să primiți sentimentele ei de nățărmurită iubire de Rege, Tron, țară și supunere față de înaltul guvern.

Președinte, *Ștefan Farkaș*
Hala de comerț din Oradea

Oradea 5 Iulie.

SANCTITĂȚII SALE MIRON PATRIARHUL ROMÂNIEI, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI. — București

Cu ocazia adunării generale anuale, asociația generală a conducătorilor tehnici electromecanici din România vă felicită pentru munca ce depuneți în serviciul țării și vă asigură de întregul devotament pentru opera ce desfășurați în înaltul post ce ocupați.

Valeriu Popa, președinte

Cluj 5 Iulie

SANCTITĂȚII SALE DR. MIRON CRISTEA PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Reuniunea meseriașilor români din Orăștie, întrunită în adunarea extraordinară, pentru modificarea statul vechiu, în scopul promovării intereselor culturale a membrilor ei și tactul conducerii înaltei misiuni pe toate terenurile de activitate în folosul obștesc al acestei țări, bunul Dumnezeu să vă dăruiască sănătate și viață îndelungată pentru reușita marelui opere încredințate.

Dumitru Mantini, președintele reuniunii meseriașilor români

Orăștie 3 Iulie

INALT PREA SFÎNȚITULUI MIRON, PATRIARH ȘI PRIM MINISTRU. — București

Implinindu-se un an dela data reînființării de Dumnezeu păzitei noastre Episcopii, am înălțat rugă către milostivirea cerului pentru toți binefăcătorii și adăugătorii cari în împrejurări grele ne-au ajutat. V'am pomenit numele între cei dintâi, cunoscând interesul și dragostea dovedite prin fapte spre înălțarea și triumful ortodoxiei în Maramureș, azi în fericita situație de a fi legați de Mitropolia Bucovinei care prin înalt prea sfințitul mitropolit Visarion în mod generos ne ajută și ocrotește, vă implorăm înalt Prea Sfințite să binevoiți a ne sprijini și în viitor aspirațiile, doleanțele noastre. Întru mulți fericiți ani Înalt Prea Sfințite Stăpâne.

Vicar Vasca, colonel Mociulschi, colonel Iroftescu, maior Ciubotaru, maior Vasilescu Sava, Mărgineanu Ilie, Pascaru Grigoriei, V. Cristu, I. Motaș, A. Simionescu, maior Schipor, locotenent Pruncu, Zănescu Suciu și un mare număr de credincioși.

Sighet, 3 Iulie.

Sanctității Sale Miron Patriarhul României

Credincioșii României din Parohia Carța Ciuc și jur întruniți în ziua de Sfinții Apostoli Petru și Pavel la slujba religioasă pentru sfințirea prețiosului dar donat de Săcătatea Voastră, primul lor gând se îndreaptă către Șeful Bisericii strigându-vă într'un glas, mulți și fericiți ani stăpâne.

Președinte, GOGU PETRU
Paroh ROMULUS CIOCAN

Cu mulțumire vedem începutul de grijă pentru comuna natală a eroului Avram Iancu prin înființarea instituțiilor sanitare aici, pentru mai binele populației oropsite a munților apuseni.

Preot D. TODEA

Agricultorii din județul Prahova întruniți la sindicatul agricol, țin să-și exprime toată recunoștința lor față de Sanctitatea Voastră, sub a cărei guvernare s'au înfăptuit atâtea realizări pentru promovarea agriculturii.

Președintele Sindicatului agricol
de Prahova
G. OBROCEA

Purtătorii medaliei Virtutea militară de război, întruniți la Băcurești astăzi 27 Februarie, în adunarea generală, urează Sanctității Voastre sănătate și viață îndelungată.

Președinte,
GHEORGHE ȘTEFANESCU

Înalt Prea Sfinției Sale Patriarhal României,
Doctor Miron Cristea Prim-Ministru

Ofițerii membri ai Asociației „Vitejii Neamului” de sub președinția de onoare a Generalului Gabriel Marinescu, Subsecretar de Stat, distinși în marele războiu cu ordinele Steaua și Coroana României cu spade și panglică de virtute militară, participând azi 12 Iunie la a 4-a adunare generală, își îndreaptă gândul lor către Înalt Prea Sfinția Voastră primul și cel mai mare ierarh al României întregite, care în Înalta Sa înțelepciune și minte clar văzătoare a înțeles că Biserica, — azi ca și în trecutul istoric al neamului nostru, — poate contribui la consolidarea internă a țării prin unire, pace și dragoste între toți cetățenii acestei țări care după războiu a fost adânc turburată de către politicianismul interesat. Vitejii din războiu cari au știut atunci să lupte cu credință, curaj, dragoste de țară și rege, tot astfel înțeleg azi să stea cu credință în suflet în jurul tronului alături de Înalt Prea Sfinția Voastră și sfânta noastră Biserică pentru

a ajuta la acțiunea măreață de consolidare internă a țării spre care vă năzușiți cu atâta râvnă înțelepciune și sacrificiu.

In cor „Vitejii Neamului“ strigă din inimile lor curate: trăiască Doctorul *Miron Cristea, Patriarhul României și primul Ministru al țării.*

Președinte de Onoare

General, GABRIEL MARINESCU

Președinte, Profesor I. MODREANU

ZIARUL UNIVERSUL ȘI SĂRBĂTORIREA I. P. S. PATRIARH

I. P. S. Patriarh Miron a împlinit 70 de ani

„Membrii guvernului au fost în ziua de de 20 Iulie la Patriarhie și au prezentat felicitările lor I. P. S. Patriarh Miron Cristea președintele consiliului de miniștri, care a împlinit 70 de ani.

Născut la Toplița-Română din jud. Mureș în anul 1868, — botezat cu numele de Ilie — fiu de țaran fruntaș, și-a dat doctoratul la Universitatea din Budapesta cu lucrarea „Opera poetică a lui Eminescu“.

A fost hirotonit diacon la 1897 și la 1910 a fost ales episcop al Caransebeșului.

În Februarie 1920 a fost ales Mitropolit primat al României iar la 1925 investit Patriarh al României.

Activitatea, lucrările și lupta pe terenul național ale I. P. S. Patriarh Miron Cristea sunt prea cunoscute, ca să mai fie nevoie să mai amintim de ele.

Cu prilejul sărbătoririi de ieri, ne asociem la felicitările pe care guvernul le-a prezentat în numele țării I. P. S. Patriarh Miron Cristea“.

I N F O R M A Ț I I

Mare manifestație religioasă la „Izvorul Miron“ (Severin). Au luat parte zece mii de pelerini.

O mare manifestație religioasă și creștinească s'a făcut la locul numit „Izvorul Miron“, din jud. Severin.

E un izvor cunoscut mai înainte sub numele de „Balta lată“ și care are o apă miraculoasă. Ce conține această apă nu se știe, deoarece n'a fost încă analizată și nici nu s'astabilit la ce anume boale ajută sau le vindecă. Fapt e că, în tradiția populară, acest izvor a intrat cu apă vindecătoare și făcătoare de minuni.

În anul 1911 cineva a atras atenția I. P. S.

Patriarh dr. Miron Cristea, pe atunci episcop de Caransebeș, asupra acestui izvor. Înaltul Ierarh a mers la fața locului și, împreună cu un sobor de preoți, a sfințit acest izvor, de față fiind mulțime mare de popor. Atunci, la dorința unanimă, „Balta lată“ s'a numit „Izvorul Miron“, ridicându-se în acel loc și un monument creștin. Sf. sa Sebastian Olariu, protopresbiter în Făget, a obținut, în acelaș an, autorizația episcopescă ca să se zidească acolo și o biserică-mănăstire a cărei construcție s'a și început în anul 1912 cu bani adunați dela pelerini și din colectă publică. În prezent, pe lângă mănăstire, se află și o locuință pentru călugări. Până anul acesta călugării trăiau foarte greu din mila pelerinilor și a credincioșilor din comunele apropiate. Acum mănăstirea are, donată de minister, o pădure de 500 ha., din venitul căreia se susține. Primul călugăr a fost ieromonahul Patriciu Benga, mort în comuna Sintești, apoi monahul Gherasie, mort în comuna Românești și în urmă ieromonahul Ananie, mort la mănăstire. În prezent are doi monahi, Valerian Sintescu și Visarion. Azi, biserica este declarată mănăstire cu hramul „Sf. prooroc Ilie“.

Serviciul divin a fost oficiat de păr. Sebastian Olariu, protopop, iconom stavrofor în Făget, înconjurat de un mare sobor de preoți, în fața a circa 10.000 pelerini.

S U M A R U L :

- Guvernul român omagiază pe I. P. S. Patriarh Miron *Cronicar*
- Omagiul oficialității bisericești engleze *Nugent Lincoln* Patriarhul Dr. Miron Cristea . . . de *Pr: V. Popovici*
- Oameni de nădejde:
I. P. S. Sa, Dr. Ilie Cristea, Primul Patriarh al României . . . de *Dinu Rădulescu*
- Vizita I. P. S. Patriarh Miron, președintele. Consiliului de miniștri la Sighișoara. *Reporter*
- Impărțirea averilor bisericești din Basarabia * * *
- Telegrame de omagiu primite de I. P. S. Patriarh
- Din streinătate. — Din țară.
Informațiuni.

